

Diumenge del Ram Passió del Senyor

Processó dels rams

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 21, 1-11

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren a Bet-Fagué, a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús va enviar dos deixebles amb aquest encàrrec: "*Anau al poble d'aquí davant, i trobareu tot d'una una somera fermada, amb el seu pollí. Desfermau-la i duis-los. Si qualcú vos deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida.*" Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: "*Digau a la ciutat de Sion: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada, qualcant damunt una somera, damunt un pollí, fill d'un animal de càrrega.*" Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, dugueren la somera i el pollí, els guarniren amb els seus mantells, i ell hi va pujar. Molta gent entapissava el camí i la gent que anava davant i que el seguia cridava: "*Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.*" Quan hagué entrat a Jerusalem, s'agità tota la ciutat. Molts preguntaven: "*¿Qui és aquest?*" La gent que anava amb ell responia: "*És el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea.*"

Missa

Lectura del llibre del profeta Isaïes 50, 4-7

El Senyor m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetla l'orella, perquè escolti com un mestre. El Senyor m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant ofenses i escopinades. El Senyor m'ajuda: per això no em don per vençut; per això par com una roca la cara i sé que no quedaré avegonyit.

Salm responsorial 21

Resposta: Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

. Tots els qui em veuen se'n riuen de mi, amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: "S'ha dirigit al Senyor, que l'alliberi, doncs; que el salvi, si tant l'estima."

. M'enrevolta una multitud de cans, em rodeja un estol de malfactors, m'han lligat les mans i els peus, puc comptar tots els meus ossos.

. Es reparteixen entre ells els vestits, es juguen als daus la meva roba. Almanco vós, Senyor, no us allunyeu; força meva, afanyau-vos a defensar-me.

. Anunciaré als meus germans el vostre nom, vos alabaré enmig del poble reunit. Feels del Senyor, alabau-lo, fills de Jacob, glorificau-lo, reverenciau-lo, fills d'Israel.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis 2,6-11

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau i fer-se semblant als homes. Començà a portar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i davall la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu 26, 14-27, 66

C. En aquell temps, un dels dotze, l'anomenat Judes Iscariot, se n'anà a veure els grans sacerdots i els digué:

S. *-Etic disposat a entregar-vos Jesús. ¿Què em voleu donar?*

C. Ells li pagaren trenta monedes de plata, i des d'aleshores cercava una ocasió per entregar-lo. El primer dia dels Àzims, els deixebles demanaren a Jesús:

S. *-¿On voleu que us preparem el sopar per menjar l'anyell pasqual?*

C. Ell respongué:

+. *-Anau a la ciutat, a casa de tal, i digau-li: El mestre diu: El meu moment s'acosta: faré el sopar pasqual amb els meus deixebles a ca teva.*

C. Els deixebles compliren el que Jesús els havia manat i prepararen el sopar pasqual. L'horabaixa, es posà a taula amb els dotze. I digué mentre menjava:

+. *-Vos ho dic amb tota veritat: Un de vosaltres em trairà.*

C. Ells començaren a dir-li, un per un, molt entristits:

S. *-¿No som jo, Senyor?*

C. Jesús contestà:

+. *-El qui posa amb mi sa mà en el mateix plat per sucar-hi és el qui em trairà. El Fill de l'home fa el camí que les Escriptures havien predit d'ell, però ai de l'home que el traeix: a aquest home més li valdria no haver nascut.*

C. Judes, el qui el traïa, li demanà:

S. *-¿No som jo, rabí?*

C. Jesús li contestà:

+. *-Sí que ho ets.*

C. Mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i digué donant-lo als deixebles:

+. *-Preneu i menjau-ne; això és el meu cos.*

C. Després prengué un calze, digué l'acció de gràcies i els el donà dient:

+. *-Beveu-ne tots, que això és la meva sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes en remissió dels pecats. Vos asseguro que des d'ara no beuré d'aquest fruit de la vinya fins el dia que en beuré de novell amb vosaltres en el Regne del meu Pare.*

C. Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres. Llavors Jesús els digué:

+. *-Aquesta nit tots tindreu de mi un desengany, perquè l'Escriptura diu: Mataré el pastor, i les ovelles del ramat es dispersaran. Però, quan hauré ressuscitat, aniré davant vosaltres a Galilea.*

C. Pere li digué:

S. *-Ni que tots es desenganin de vós, jo, mai.*

C. Jesús li respon:

+. *-T'ho dic amb tota veritat: Aquesta mateixa nit, abans que canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.*

C. Li diu Pere:

S. *-Ni que hagi de morir amb vós, no us negaré.*

C. I tots els deixebles digueren el mateix. Llavors Jesús arribà amb els seus deixebles a una propietat anomenada Guet-Semaní, i els diu:

+. *-Seis aquí mentre vaig allà a pregar.*

C. Prengué Pere i els dos fills de Zebedeu, i es posà tot trist i abatut. Llavors els digué:

+. *-Sent una tristor a l'ànima com per a morir-me. Quedau-vos aquí i vetlau juntament amb mi.*

C. Ell s'avançà un tros enllà, es prosternà amb el front a terra i pregava:

+. *-Pare meu, si és possible, que aquest calze s'allunyi de mi. Però que no es faci com jo vull, sinó com vós voleu.*

C. Després va cap als seus deixebles i els troba adormits. Diu a Pere:

+. *-¿Així no heu estat capaços de vetlar una hora amb mi? Vetlau i pregau, que no caiguen en la temptació. L'esperit està decidit a tot, però l'home és flac.*

C. -Se'n va anar per segona vegada i pregà:

+. *-Pare meu, si aquest calze no pot passar sense que jo els begui, que es faci la vostra voluntat.*

C. Després va tornar i els trobà adormits: és que tenien els ulls feixucs. Els deixà, doncs i se n'anà a pregar per tercera vegada, repetint la mateixa súplica. Se'n va després cap als deixebles i els diu:

+. *-Ja podeu dormir tranquils. Ha arribat l'hora. El Fill de l'home és entregat en mans dels pecadors. Aixecau-vos, anem, que el qui em traeix ja és aquí."*

C. Encara parlava Jesús, quan arribà Judes, un dels dotze, amb molta gent, armada d'espases i garrots. Venien de part dels grans sacerdots i dels notables del poble. El qui el traïa els havia donat aquest signe:

S. *-És aquell que jo besaré, deteniu-lo.*

C. Immediatament s'acostà a Jesús i li digué:

S. *-Salve, rabí.*

C. I el besà. Però Jesús li contestà:

+. *-Company, fé el que has vingut a fer.*

C. Llavors detingueren Jesús, i un dels qui anaven amb ell desembeinà l'espasa i, d'un cop, va tallar l'orella del criat del gran sacerdot. Jesús li digué:

+. *-Torna embeinar l'espasa: tots els qui empunyen l'espasa, per l'espasa moriran. ¿Et penses que no puc demanar ajuda al meu Pare? Ara mateix m'enviaria més de dotze legions d'àngels. Però llavors, ¿com es compliria allò que anuncien les Escripures afirmant que ha de ser així?*

C. Llavors Jesús es dirigí a la gent i els digué:

+. *-Heu vingut a agafar-me armats amb espases i garrots, com si fos un bandoler. Cada dia em teníeu assegut en el temple ensenyant, i no em detingueren mai. Però ha passat així perquè es complís el que havien escrit els profetes.*

C. Llavors tots els deixebles el deixaren tot sol i fugiren.

Els qui havien detingut Jesús se l'endugueren al palau del gran sacerdot Caifàs, on s'havien reunit els mestres de la Llei i els notables. Pere el seguia d'enfora, fins que arribà al palau del gran sacerdot. Va entrar al pati, i s'assegué entre els guardes esperant el desenllaç.

Els grans sacerdots amb tot el sanedrí cercaven alguna falsa declaració contra Jesús per poder-lo condemnar a mort, però no en trobaven cap, tot i que s'havien presentat molts de testimonis que declaraven en fals. Finalment se'n presentaren dos amb aquesta acusació:

S. *-Aquest ha dit: Jo podria destruir el santuari de Déu i reconstruir-lo en tres dies.*

C. El gran sacerdot s'aixecà i demanà a Jesús:

S. *-¿No et vols defensar de res? ¿Què en dius de les acusacions que et fan aquests testimonis?*

C. Però Jesús callava. El gran sacerdot li digué:

S. *-Et conjur pel Déu viu que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu.*

C. Jesús li respon:

+. *-Sí, teniu raó. Vos asseguro que des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Totpoderós, i venint enmig dels núvols del cel.*

C. Llavors el gran sacerdot s'esqueixà els vestits cridant:

S. *-Ha blasfemat. ¿Quina falta ens fan els testimonis? Vosaltres mateixos acabau de sentir la blasfèmia. ¿Què us ne sembla?*

C. Ells respongueren:

S. *-Mereix pena de mort.*

C. Llavors li escupien a la cara i li pegaven, altres el bufetejaven i li deien:

S. *-Profetitza, Messies; endevina qui t'ha pegat.*

C. Mentrestant Pere estava assegut defora, en el pati. Una criada se li acostà per dir-li:

S. *-Tu també hi anaves amb Jesús, el Galileu.*

C. Però ell ho negà davant tothom i li digué:

S. *-No sé de què em parles.*

C. Quan Pere sortia cap al portal, una altra criada s'hi fixà i digué als qui eren allà.

S. *-Aquest home anava amb Jesús, el Natzaré.*

C. Pere ho tornà a negar i jurava que no coneixia aquell home. Al cap de poc, els qui eren allà s'acostaren i digueren a Pere:

S. *-És veritat que hi anaves amb ells: se't nota fins i tot en el parlar.*

C. Ell es posà a proferir malediccions i juraments, assegurant que no coneixia de res aquell home. En aquell moment cantà el gall i Pere es recordà que Jesús li havia dit: "Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades." I tot d'una que va ser fora, va plorar amargament.

Quan s'hagué fet de dia, tots els grans sacerdots i els notables del poble tingueren sessió contra Jesús per decretar la seva mort. Se l'endugueren encadenat a Pilat, el governador romà.

Quan Judes, el qui l'havia traït, va veure que l'havien condemnat, es penedí del que havia fet. Retornà les trenta moendes als grans sacerdots i als notables i els digué:

S. *-He pecat entregant a la mort un home innocent.*

C. Ells, per tota resposta, li digueren:

S. *-A nosaltres en véns amb això? Tu t'arreglaràs.*

C. Ell tirà els diners en el santuari, sortí defora, se'n va anar i es va penjar. Els grans sacerdots recolliren els diners, però es deien:

S. *-No els podem posar amb els diners de les ofrenes, perquè són el preu d'una vida.*

C. Després de discutir-ho, van comprar amb aquells diners el camp del Terrisser per enterrar els forasters. Per això encara avui s'anomena el camp de Sang. Així es complí el que diu el profeta Jeremies: "Prengueren les trenta monedes, el preu d'un esclau, tal com l'avaluaven els israelites, i les donaren a canvi del camp del Terrisser, tal com el Senyor m'havia indicat."

Jesús comparegué davant Ponç Pilat, el governador romà, i aquest el va interrogar:

S. *-Ets tu el rei dels jueus?*

C. Jesús li digué:

+. *-Sí, teniu raó.*

C. Però Jesús no contestava res a les acusacions que li feien els grans sacerdots i els notables del poble. Llavors Pilat li diu:

S. *-¿No sents quantes acusacions presenten contra tu?*

C. Però Jesús no li respongué ni una paraula, tant que el governador n'estava tot sorprès. Cada any, per la festa, el governador tenia el costum d'indultar un pres, el que la gent volia. Llavors hi havia un pres famós, un tal Bar-Abàs. Quan la gent es reuní, Pilat els digué:

S. *-¿Qui voleu que indulti, Bar-Abàs o Jesús, tingut per Messies?*

C. Perquè se'n temia que li havien entregat Jesús per enveja, Mentre Pilat seia en el tribunal, la seva esposa li va fer arribar aquest encàrrec.

S. *-No vulguis saber res d'aquest innocent; aquesta nit, en somni, he sofert molt per ell.*

C. Mentrestant els grans sacerdots i els notables havien convençut la gent que demanassin l'indult de Bar-Abàs i la mort de Jesús. Quan Pilat els demnà quin dels dos volien que indultàs, ells respongueren:

S. *-Bar-Abàs.*

C. Pilat els diu:

S. *-I de Jesús tingut per Messies ¿què n'he de fer?*

C. Tots li respongueren:

S. *-Que el crucifiquin.*

C. Digué Pilat:

S. *-¿Per què? ¿Quin mal ha fet?*

C. Ells cridaven més fort encara:

S. *-Que el crucifiquin.*

C. Quan Pilat se'n va tèmer que le seu intent era inútil i que més bé crearia un avalot, es rentà amb aigua ses mans davant la gent i els digué:

S. *-Jo no som responsable de la sang d'aquest home; arreglau-vos vosaltres.*

C. Tot el poble respongué:

S. *-Que la responsabilitat d'aquesta sang caigui damunt nosaltres i damunt els nostres fills.*

C. Llavors els deixà lliure Bar-Abàs i entregà Jesús, després de fer-lo assotar, perquè el crucificassin.

Els soldats del governador s'endugueren Jesús a l'interior del pretori, reuniren al seu voltant tota la tropa, li llevaren els vestits, el cobriren amb un mantell de color grana, i li posaren una canya. Després, per burlar-se'n, s'agenollaven davant ell i li deien:

S. *-Salve, rei dels jueus.*

C. També li escopien i li prenien la canya per pegar-li pel cap. Acabada la burla, li llevaren el mantell, li posaren els seus vestits i se l'endugueren per crucificar-lo.

Quan sortien, trobaren un home de Cirena, que es deia Simó, i l'obligaren a carregar-se la creu de Jesús. Arribaren a un indret anomenat Gòlgota, que vol dir lloc de la Calavera. Li oferien una beguda de vi mesclat amb fel; ell el tastà, però no en volgué beure. Després de crucificar-lo, es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. I s'assegueren allà per fer-li guàrdia. Damunt el seu cap, havien posat escrita la causa de la seva condemna: "Aquest és Jesús, el rei dels jueus." Dos bandolers foren crucificats juntament amb ell, un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aires de mofa i deien:

S. *-Tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix; si ets el Fill de Déu, baixa de la creu.*

C. També se'n reien els grans sacerdots amb els mestres de la Llei i els notables. Deien:

S. *-Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. Ell que és el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i creurem en ell. Confiava en Déu: que l'alliberi si tant l'estima, ell que deia: "Som Fill de Déu."*

C. Els bandolers que havien estat crucificats amb ell també li retreien el mateix.

Des del migdia fins a mitjan capvespre s'estengué una fosca damunt tota la terra. Devers mitjan capvespre Jesús cridà amb tota la força:

+. *-Eli, Eli, lema sabactani.*

C. Que vol dir:

+. *-Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?*

C. Alguns dels qui eren allà deien:

S. *-Ara crida Elies.*

C. Un d'ells anà corrent a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués: Però els altres li deien:

S. *-Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.*

C. Jesús tornà cridar amb tota la força i expirà.

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esqueixà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esquerdaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts de cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció del Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús van veure el terratrèmol i tot el que havia passat, es retgiraren molt i deien:

S. *-És veritat: Aquest home era Fill de Déu.*

C. També moltes dones eren allà mirant-s'ho d'enfora. Havien seguit Jesús des de Galilea i el proveïen amb els seus propis recursos. Entre elles hi havia Maria Magdalena, Maria mare de Jaume i de Josep i la mare dels fills de Zebedeu.

L'horabaixa vingué un home ric d'Arimatea, que es deia Josep, i era també dels seguidors de Jesús. Aquest home anà a veure Pilat per demanar-li el cos de Jesús. Pilat manà que li donassin el cos. Josep el prengué, l'amortallà amb un llençol, i el posà en el sepulcre nou que ell s'havia fet tallar a la roca. Després va fer rodolar una gran pedra, per tancar l'entrada del sepulcre, i se'n va anar.

Maria Magdalena i l'altra Maria eren allà, assegudes davant el supulcre.

L'endemà, que era dissabte, els grans sacerdots i els fariseus anaren en corporació a veure Pilat per dir-li:

S. *-Senyor, ens hem recordat que aquell impostor quan encara vivia va dir: Al cap de tres dies ressuscitaré. Donau orde de guardar el sepulcre fins al tercer dia, no fos cas que els deixebles anassin a robar-lo i diguessin al poble: Ha ressuscitat d'entre els morts, seria una impostura pitjor que la primera.*

C. Pilat els digué:

S. *-Podeu disposar d'una guàrdia. Feis guardar el sepulcre tan bé com sapiguen.*

C. Ells anaren al sepulcre i l'asseguraren, segellant-ne l'entrada i posant-hi guàrdia.

Dijous sant

Missa de la Cena del Senyor

Lectura del llibre de l'Exode 12, 1-8.11-14

En aquells dies: el Senyor digué a Moisès i a Aharon mentre eren en el país d'Egipte: "Per a vosaltres, aquest mes serà el primer de tots els mesos de l'any. Digau a tota la comunitat del poble d'Israel: 'El dia deu d'aquest mes, que cada família, cada casa, prengui un anyell o un cabrit. Si una família fos massa petita, que el prengui junt amb la família del vesí més pròxim, fins a completar el nombre de persones. Comptau quants n'hi ha d'haver per menjar-se'l. Que sigui mascle, sense tara, i que no tengui més d'un any. Podeu prendre igual un anyell que un cabrit. L'heu de guardar fins al dia catorze del mes, i que tots els qui formen part de la comunitat del poble d'Israel el degollin al capvespre d'aquell dia, que prenguin de la seva sang i en posin als dos muntants i a la llinda de les cases on se'l menjaran. Aquella mateixa nit han de menjar-ne la carn; rostida a la brasa, amb pans sense llevat i herbes amargues. Per a menjar-vos-lo, anau cenyits, amb les sandàlies posades i el bastò a la mà, i us l'heu de menjar de pressa: aquesta víctima és la Pasqua, és a dir, el "pas" del Senyor. Aquella nit passaré pel país d'Egipte i faré morir tots els primogènits d'Egipte, tant els dels homes com els dels animals, i faré justícia contra les divinitats d'Egipte. Jo som el Senyor. La sang serà un signe a les cases on vosaltres viviu. Quan veuré la sang, "passaré" de llarg i, al moment que jo castigui els país d'Egipte, no caurà damunt vosaltres la plaga de l'extermini. Teniu aquest

dia com un memorial, i celebrau-lo amb un pelegrinatge en honor del Senyor. Que totes les generacions el celebrin com una institució perpètua."

Salm responsorial 115

Resposta: El calze de la benedicció

és comunió amb la sang de Crist. (1C 10,16)

¿Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom, alçaré el calze
per celebrar la salvació.

Al Senyor li sabia greu
la mort dels qui l'estimen.
Ah, Senyor, som el vostre servent,
ho som des del dia que vaig néixer,
vós em trencàreu les cadenes.

Vos oferiré una víctima d'acció de gràcies,
invocant el vostre nom,
compliré les meves promeses,
ho faré davant el poble.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint 11, 23-26

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres, Feis això per celebrar el meu memorial." Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: "Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feis-ho per celebrar el meu memorial." Així, doncs, cada vegada que menjau aquest pa i beveu aquest calze anunciau la mort del Senyor fins que torni.

Vers abans de l'evangeli

Vos dons un manament nou, diu el Senyor:
Que us estimeu els uns als altres
tal com jo us he estimat.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 13, 1-15

Eren les vigílies de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare. Ell que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava. Durant el sopar, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de traïr-lo, Jesús, conscient que el Pare li havia deixat a les mans totes les coses, conscient que venia de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es llevà el mantell i se cenyí una tovallola; després tirà aigua dins un ribell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duïa a la cintura. Quan anava a rentar Simó Pere, aquest li diu: "Senyor, ¿vós voleu rentar-me els peus a mi?" Jesús li respon: "Ara no ho entens això que faig: ho entendràs després." Pere li diu: "Mai de la vida! Vós no em rentareu els peus." Jesús li contestà: "Si no et rent, tu no ets dels meus." Li diu simó Pere: "Si és així, Senyor, no em renteu només els peus; rentau-me també les mans i el cap." Jesús li respon: "Qui s'ha banyat només necessita rentar-se els peus; ja està net tot ell. I vosaltres ja estau nets, encara que no tots." Jesús sabia qui l'havia de traïr; per això deia que no tots estaven nets. Després de rentar-los els peus, quan s'hagué posat el mantell i assegut a taula, els digué: "¿Enteneu això que us acab de fer? Vosaltres em deis "Mestre" i "Senyor", i feis bé de dir-ho, perquè ho som. Si, doncs, jo, que som el Mestre i el Senyor, vos he rentat els peus, també vosaltres vos ho heu de fer els uns als altres. Vos he donat exemple perquè vosaltres ho faceu tal com jo us ho he fet."

Divendres Sant Celebració de la Passió del Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes 52, 13-53, 12

Mirau, el meu servent prosperarà, s'eleva i serà posat molt amunt. Així com tothom s'esglaià de veure'l, ja que, de tan desfigurat, ni tan sols semblava un home, no tenia res d'humana la seva presència, així també se n'admiraran tots els pobles, els reis no badaran boca quan veuran amb els ulls allò que mai s'havia contat, i sabran ben cert la cosa més inaudita. ¿Qui ho pot creure, allò que hem sentit? ¿A qui s'ha revelat la potència del braç del Senyor? El servent ha crescut davant ell com un rebrot, com la soca tallada que reviu en una terra eixuta; no tenia ni figura, ni res que es fes admirar, no tenia l'aspecte atractiu, era dejectat, rebuig entre els homes, home fet al dolor i acostumat a la malaltia, semblant a aquells que ens repugna mirar, el dejectàvem i el teníem per no res. Tanmateix, ell portava les nostres malalties, i s'havia carregat els nostres dolors; nosaltres el preniem per un home castigat que Déu assota i humilia. Mentre ell, per les nostres faltes, moria malferit, fet pols per les nostres culpes, complia la pena que ens torna la pau, i les seves ferides ens curaven. Tots anàvem errants com un ramat que es dispersa, cadascú seguia el seu camí, mentre el Senyor li inflingia la pena que tots nosaltres havíem merescut. Quan era maltractat, ell s'humiliava i no obria la boca; com els anyells duits a matar, o les ovelles mentre les tonen, ell callava i no obria la boca. Se l'han enduit de la presó i del tribunal, i ¿qui es preocupa de la seva sort? Perquè fou segat d'entre els qui viuen en pena de la infidelitat del meu poble. L'han enterrat amb els malfactors, a ell que no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia. El Senyor volgué que el sofriment el capolàs. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justs els altres, després de carregar-se les culpes d'ells; per això li don els altres per herència i tots seran el seu botí, ell que s'ha entregat a la mort i ha estat comptat entre els infeels quan de fet es carregava el pecat de tots i intercedia a favor d'ells.

Salm responsorial 30

**Resposta: Pare, confii el meu alè
a les vostres mans.**

En vós, Senyor, m'empar,
que no en tengui un desengany.
Alliberau-me, vós que sou bo;
confii el meu alè a les vostres mans,
vós Déu feel, m'heu rescatat.

Som la befa dels enemics,
burla dels vesins,
esglai dels coneguts.
Es decanten de mi els qui em veuen pel carrer,
els seus cors m'han oblidat com si fos mort,
em tenen per una eina que no és bona per a res.

Però jo confii en vós, Senyor,
vos dic: "Sou el meu Déu,
teniu el meu destí a les vostres mans;
alliberau-me dels enemics que em persegueixen."

Deixau veure al vostre servent
la claror de la vostra mirada;

salvau-me, per l'amor que em teniu.
Sigueu valents, teniu coratge,
tots els qui esperau en el Senyor.

Lectura de la carta als cristians hebreus 4,14-16; 5,7-9

Germans, mantinguem ferma la fe que professam, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compatir-se de les nostres flaqueces: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al trono de la gràcia de Déu perquè es compatesqui de nosaltres, ens aculli i ens concedesqui quan sigui l'hora, l'auxili que necessitam. Ell, Jesús, durant la seva vida mortal, es dirigí a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, encara que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i quan va ser consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

Vers abans de l'Evangelí Fl 2,8-9

Crist es féu per nosaltres obedient
fins a la mort i una mort de creu.
Per això Déu l'ha exalçat
i li ha concedit aquell nom
que està per damunt tot altre nom.

Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Joan 18,1-19,42

C. En aquell temps, Jesús sortí amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent Cedró. Allà hi havia un hort, i Jesús hi entrà amb els seus deixebles. Judes, el qui el traïa, coneixia bé aquell indret, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els seus deixebles. Per això Judes prengué un destacament de soldats romans i alguns homes de la guàrdia del temple, que li havien proporcionat els grans sacerdots i els fariseus, i se n'hi anà. Venien amb llanternes i torxes i tots armats. Jesús, que sabia prou tot allò que li venia damunt, s'avançà i els demanà:

+ "*¿Qui cercau?*"

C. Li respongueren:

S. "*Jesús de Natzaret.*"

C. Els diu:

+ "*Som jo.*"

C. També hi havia amb ells Judes, el qui el traïa. Totd'una que Jesús els digué: "Som jo", retrocediren i caigueren per terra. Jesús tornà a demanar-los:

+ "*¿Qui cercau?*"

C. Li digueren:

S. "*Jesús de Natzaret.*"

C. Ell els respongué:

+ "*Ja us he dit que som jo. Però si és a mi que em cercau, deixau que aquests se'n vagin lliurement.*"

C. S'havia de complir allò que havia dit Jesús: "No n'he perdut ni un dels que vós m'heu donat." Simó Pere es tragué una espasa que duia, atacà el criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Aquell criat es deia Malcus. Jesús digué a Pere:

+ "*Guarda't l'espasa a la beina. ¿No he de beure el calze que el Pare m'ha donat?*"

C. Llavors el destacament de soldats, amb el tribú que el comandava i amb la guàrdia dels jueus, agafaren Jesús, l'encadenaren i el dugueren a la casa d'Anàs, que era sogre de Caifàs, el gran sacerdot d'aquell any. Caifàs era el qui havia donat als jueus aquest consell: "Més val que un sol home mori pel poble." Simó Pere i un altre deixeble seguien Jesús. Aquell deixeble, era conegut del gran sacerdot, entrà amb Jesús al pati del palau del gran sacerdot, mentre Pere es quedava fora, a l'entrada. Per això l'altre deixeble, conegut del gran sacerdot, sortí fora, parlà amb la criada que guardava la porta i va fer entrar Pere. La criada digué llavors a Pere:

S. *"¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'aquest home?"*

C. Ell li diu:

S. *"No, no ho som."*

C. Com que feia fred, els criats i la guàrdia del temple havien encès un braser i estaven allà drets, escalfant-se. Pere també s'escalfava amb ells. Mentrestant el gran sacerdot interrogà Jesús sobre els seus deixebles i sobre la doctrina que ensenyava. Jesús li contestà.

+ *"Jo he parlat a les sinagogues o en el temple, on es reuneixen tots els jueus, i no he parlat mai d'amagat. ¿Per què em preguntau a mi? Interrogau els qui m'han escoltat; ells saben quines coses he dit."*

C. Totd'una que Jesús hagué dit això, un dels guardes que tenia al costat li pegà una bufetada i li cridà dient:

S. *"¿Es aquesta la manera de contestar al gran sacerdot?"*

C. Jesús li respongué:

+ *"Si he parlat malament digues en què; però si he parlat com pertoca, ¿per què em pegues?"*

C. Llavors Anàs l'envià encadenat a Caifàs, el gran sacerdot. Mentrestant Simó estava dret escalfant-se. Li digueren:

S. *"¿Vols dir que tu no ets també deixeble d'ell?"*

C. Ell ho negà:

S. *"No, no ho som."*

C. Un dels criats del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, insistí:

S. *"Però si jo t'he vist a l'hort amb ell."*

C. Pere tornà a negar-ho i en aquell moment el gall cantà. Llavors dugueren Jesús, del Palau de Caifàs al pretori. Era la matinada. Ells no entraren a l'edifici pagà del pretori, perquè, si es contaminaven, aquell vespre no haurien pogut menjar l'anyell pasqual. Per això sortí Pilat a fora i els preguntà:

S. *"¿Quina acusació duis contra aquest home?"*

C. Ells li contestaren:

S. *"Si aquest home no fes res de mal, ja no us l'entregaríem."*

C. Pilat els digué:

S. *"Emportau-vos-lo i judicau-lo vosaltres mateixos d'acord amb la vostra Llei."*

C. Els jueus li respongueren:

S. *"Nosaltres no estam autoritzats per a executar ningú."*

C. S'havia de complir allò que havia dit Jesús, indicant com havia de morir. Pilat se'n tornà a l'interior del pretori, va fer cridar Jesús i li digué:

S. *"¿Ets tu el rei dels jueus?"*

C. Jesús contestà:

+ *"Surt de vós, això que em demanau, o són altres els qui us ho han dit de mi?"*

C. Respongué Pilat:

S. *"Jo no som jueu. Es el teu poble i els mateixos grans sacerdots, els qui t'han entregat a les meves mans. He de sebre què has fet."*

C. Jesús respongué:

+ *"La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí."*

C. Pilat li digué:

S. *¿Per tant, vols dir que ets rei?"*

C. Jesús contestà:

+ *"Teniu raó: jo som rei. La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meva veu."*

C. Li diu Pilat:

S. *"I la veritat, ¿què és?"*

C. I després de fer aquesta pregunta, Pilat se'n anà altra vegada a fora, per dir als jueus:

S. *"Jo no li trob res per poder-lo inculpar. Però ja que és costum indultar-vos qualcú amb ocasió de la Pasqua, si voleu vos indultaré el rei dels jueus."*

C. Ells tornaren cridar.

S. *"Aquest no: volem Bar-Abàs."*

C. Bar-Abàs era un bandoler. Llavors Pilat va fer assotar Jesús. Els soldats li posaren al front una corona d'espines que havien teixit i el cobriren amb un mantell de púrpura, anaven passant davant ell i li deien:

S. *"Salve, rei dels jueus."*

C. I li pegaven bufetades. Pilat tornà a sortir i els digué:

S. *"Ara us el traure a fora i veureu que no li trob res per poder-lo inculpar."*

C. Llavors sortí Jesús portant la corona d'espines i el mantell de púrpura. Pilat els diu:

S. *"Aquí teniu l'home."*

C. Quan els grans sacerdots i la guàrdia del temple el van veure cridaren:

S. *"Crucificau-lo, crucificau-lo."*

C. Pilat els diu:

S. *"Emportau-vos-lo i crucificau-lo vosaltres: jo no li trob res per poder-lo inculpar."*

C. Els jueus li contestaren:

S. *"Nosaltres tenim una Llei, i segons aquesta Llei mereix pena de mort, perquè s'ha volgut fer Fill de Déu."*

C. Quan Pilat sentí això agafà encara més por. Se'n tornà dins el pretori i digué a Jesús:

S. *"¿D'on ets tu?"*

C. Però Jesús no li tornà contesta. Li diu Pilat:

S. *"¿A mi no em parles? No saps que tenc autoritat per deixar-te lliure o per crucificar-te?"*

C. Jesús respongué:

+ *"No tindrieu cap autoritat damunt mi si no us l'haguessin concedida de més amunt. Per això el qui m'ha entregat a les vostres mans és més culpable."*

C. A partir d'aquell moment Pilat intentà de deixar-lo lliure. Però els jueus cridaren:

S. *"Si deixau lliure aquest home, és que no anau a favor del Cèsar; perquè tothom qui vol fer-se rei va en contra del Cèsar."*

C. Quan Pilat sentí aquestes paraules, va fer sortir a fora Jesús, l'assegué a una estrada en el lloc conegut amb el nom d'Empedrat, en hebreu Gabata. Era divendres, vigília de la Pasqua, cap al migdia. Llavors diu als jueus:

S. *"Aquí teniu el vostre rei."*

C. Ells cridaren:

S. *"Fora, fora, crucificau-lo."*

C. Pilat els diu:

S. *"¿Jo he de crucificar el vostre rei?"*

C. Els grans sacerdots respongueren:

S. *"No tenim cap rei fora del Cèsar."*

C. Llavors Pilat els l'entregà per a crucificar-lo. Prengueren Jesús, i sortí, portant-se ell mateix la creu, cap a l'indret conegut amb el nom de lloc de la Calavera, en hebreu Gólgota. Allà el crucificaren. Junt amb ell en crucificaren dos més, posats a cada banda amb Jesús al mig. Pilat va fer escriure un títol i el va fer posar a la creu. Duia escrit: "Jesús, el Natzarè, el rei dels jueus." Molts dels jueus el llegiren, perquè l'indret on havia estat crucificat Jesús queia just devora la ciutat, i la inscripció era escrita en hebreu, en llatí i en grec. Els grans sacerdots digueren a Pilat:

S. *"No hi poseu: 'El rei dels jueus', sinó: 'Aquest deia que era el rei dels jueus.'"*

C. Pilat contestà:

S. *"Això que he escrit, ja està escrit."*

C. Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, recolliren el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada soldat. Quedava la túnica, que era sense costura, teixida d'una peça de dalt a baix. I es digueren entre ells:

S. *"No l'esqueixem; sortegem-la a veure a qui toca."*

C. S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: "Es reparteixen entre ells els meus vestits, es juguen als daus la meva roba." I els soldats ho feren així. Devora la creu de Jesús hi havia sa mare i la germana de sa mare, Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena. Jesús va veure sa mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, i digué a sa mare:

+ *"Mare, aquí tens el teu fill."*

C. Després digué al deixeble:

+ *"Aquí tens ta mare."*

C. I des de llavors el deixeble l'acollí a ca seva. Després d'això Jesús, conscient que ja s'havia realitzat tot, perquè s'acabàs de complir el que anunciava l'Esriptura digué:

+ "Tenc set."

C. Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Llavors cobrien amb hisop una esponja xopa de vinagre i la hi acostaren als llavis. Jesús després de prendre el vinagre digué:

+ "Tot s'ha complert."

C. Llavors inclinà el cap i expirà.

Aquí tothom s'agenolla, i es fa una pausa

Era divendres, i els jueus no volien que les cossos quedassin a les creus durant el repòs del dissabte, més quan aquell dissabte era una diada solemníssima. Per això demanaren a Pilat que rompessin les cames dels crucificats i llevassin els cossos. Els soldats hi anaren i romperen les cames del primer, i després, de l'altre que havia estat crucificat amb Jesús. Però quan arribaren a Jesús i se'n temeren que ja era mort, no li romperen les cames sinó que un dels soldats li pegà una llançada al costat i a l'instant en sortí sang i aigua. En dóna testimoni el qui ho va veure. La seva paraula és digne de fe, i Déu sap que això que diu és veritat, perquè també vosaltres cregueu. Efectivament: tot això succeí perquè s'havia de complir allò que diu l'Esriptura: "No li han de rompre cap os." I un altre lloc de l'Esriptura diu: "Miraran aquell que han traspasat." Després d'això, Josep d'Arimatea, que era dels seguidors de Jesús, però d'amagat per por dels jueus, demanà a Pilat l'autorització per endur-se'n el cos. Pilat ho permeté. Josep hi anà i llevà el cos de la creu. També hi anà Nicodem, aquell que temps enrera havia visitat Jesús de nit, i dugué unes cent lliures d'espècies, mescla de mirra i àloes. Tots dos prengueren el cos de Jesús i l'amortallaren amb un llençol de lli i les espècies aromàtiques, com és costum entre els jueus d'enterrar els difunts. En un hort devora l'indret on havien crucificat Jesús, hi havia un sepulcre nou, on encara no havia estat enterrat ningú. Com que el sepulcre era prop, hi van posar Jesús, ja que al capvespre del divendres començava el repòs entre el jueus.

Diumenge del Ram

Passió del Senyor

(cicle A)